

T-279/03. sz. ügy

Galileo International Technology LLC és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága

„Kártérítési kereset – A Közösség szerződésen kívüli felelőssége – Globális, műholdas rádiónavigációs rendszerrel kapcsolatos közösségi projekt (Galileo) – A »Galileo« szót tartalmazó védjegy és kereskedelmi név jogosultjai által bejelentett kár – A Közösség felelőssége szerveinek jogellenes magatartása hiányában – Rendkívüli és különleges kár”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (kibővített második tanács), 2006. május 10. . . . II - 1296

Az ítélet összefoglalása

1. Eljárás – Keresetlevél – Alaki követelmények

(A Bíróság alapokmánya, 21. cikk, első bekezdés, 53. cikk, első bekezdés; Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 44. cikk, 1. §)

2. *Kártérítési kereset – A közösségi bíróság hatásköre*
(EK 235. cikk és EK 288. cikk, (2) bekezdés)
3. *Közösségi védjegy – Jogszabályok közelítése – Védjegyek – A 40/94 rendelet és a 89/104 irányelv értelmezése – A védjegyjogosultnak a védjegye jogellenes használata elleni fellépéshez való joga – Kereskedelmi nevet jelölő védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés*
(40/94 tanácsi rendelet, 9. cikk, (1) bekezdés, b) pont; 89/104 tanácsi irányelv, 5. cikk, (1) bekezdés, b) pont)
4. *Szerződésen kívüli felelősség – A megjelölésnek valamely közösségi intézmény által egy projekt jelölésére történő használata*
(EK 288. cikk, második bekezdés)
5. *Szerződésen kívüli felelősség – Feltételek*
(EK 288. cikk, második bekezdés; 40/94 tanácsi rendelet, 9. cikk, (1) bekezdés, b) pont; 89/104 tanácsi irányelv, 5. cikk, (1) bekezdés, b) pont)

1. A Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése, 53. cikkének első bekezdése, valamint az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) pontja értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a jogalapok rövid összefoglalását. Ezeknek az adatoknak kellőképpen egyértelműeknek kell lenniük ahhoz, hogy az alperes elő tudja készíteni védekezését, és ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság dönteni tudjon a kereset tárgyában.

A valamely közösségi intézmény által állítólagosan okozott károk megtérítésére irányuló keresetek esetében a közösségi védjegyről szóló 89/104 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározottakhoz hasonló, a Közösség tagállamaiban lajstromozott nemzeti védjegyekhez fűződő jogok megsértésére alapított kifogások

nem minősíthetők elfogadhatatlannak azon az alapon, hogy a felperes nem szolgáltatott pontos adatokat az állítólagosan megsértett nemzeti rendelkezésekről. Az irányelv 5. cikke (1) bekezdésének b) pontjára való hivatkozást ugyanis kellőképpen egyértelműnek és pontosnak kell tekinteni, mivel e rendelkezés a védjegyvoltalom által nyújtott jogokra vonatkozó szabályok harmonizációját írja elő, és meghatározza azokat a kizárólagos jogokat, amelyeket a védjegyjogosultak a Közösségen belül élveznek, és nem vitás, hogy azokban a tagállamokban, amelyekben a hivatkozott védjegyeket lajstromozták, e rendelkezést átültették a belső jogba.

Mivel azonban az irányelv 5. cikkének (2) és (5) bekezdése arra korlátozódik, hogy lehetővé tegye a tagállamok szá-

mára a jó hírnévvel rendelkező védjegyek erősebb oltalmának biztosítását, az e rendelkezés megsértésére alapított kifogást – tekintve, hogy a keresetlevélben nem került részletesen kifejtésre az érintett védjegyek különleges jó hírnevének mibenléte, valamint a nemzeti szabályozások által nyújtott oltalom módozatai – elfogadhatatlannak kell minősíteni. Egyebekben ami a harmadik országokban lajstromozott védjegyeket illeti, az irányelvre való hivatkozás nem alkalmas arra, hogy a Közösségen kívüli jogszabályok által állítólagosan biztosított jogok jellegét és hatályát illetően orvosolja a pontosítás hiányát.

(vö. 36., 40–42., 44–45. pont)

2. Az EK 288. cikk második bekezdéséből és az EK 235. cikkből következően a közösségi bíróságnak hatáskörébe tartozik a Közösség minden olyan kártérítési formára való kötelezése, amely a szerződésszerűen kívüli felelősség terén megfelel a tagállamok jogában közös általános elveknek, beleértve – amennyiben az ezen elveknek megfelelőnek tűnik – a természetben, adott esetben valamely cselek-

vésre vagy az attól való tartózkodásra felszólító meghagyás formájában megvalósuló kártérítést is.

E tekintetben a Közösségen belüli nemzeti védjegy jogosultja számára a közösségi védjegyekről szóló 89/104 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének megfelelően biztosított egységes oltalom, amely rendelkezés értelmében az ilyen védjegy alapján a védjegy jogosultja „bármivel szemben felléphet”, aki a védjegyet használja, a tagállamok jogában közös általános elvek részét képezi, az EK 288. cikk második bekezdése értelmében. A védjegyek területén ugyanis a 89/104 irányelv célja az, hogy a nemzeti úton lajstromozott védjegyek minden tagállamban egységes oltalmat élvezzenek, az 5. cikk (1) bekezdése pedig a védjegyoltalom által nyújtott jogokra vonatkozó szabályok Közösségen belüli harmonizációját írja elő.

Ráadásul a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet is, amely az EK 249. cikk második bekezdése értelmében valamennyi tagállamban teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó, 98. cikkének (1) bekezdésében előírja, hogy ha a közösségi védjegybíróság úgy találja, hogy az alperes a közösségi védjegyet bitorolja, vagy megkísérelte bitorolni, akkor eltiltja az alperest a közösségi védjegy bitorlásával összefüggő cselekmények folytatásától, és meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek biztosítják az eltiltás végrehajtását.

Még ha igaz is, hogy a védjegyjogosultak egységes védelme a tagállamokban olyan eljárási úton is megvalósulhat, hogy a nemzeti bíróságok olyan ítéleteket hoznak, amelyek az alperest eltiltják az érintett védjegy bitorlásától, a Közösség fő szabály szerint nem mentesülhet a közösségi bíróságtól származó, hasonló eljárási intézkedés alól, mivel e bíróságnak kizárólagos hatásköre van a Közösségnek felróható károk megtérítésével kapcsolatos keresetek elbírálására.

közösségi projekt vonatkozásában csak akkor sérti az említett rendelkezéseket, ha bizonyított, hogy e használatra a hivatkozott védjegyek árujegyzékében szereplő árukhoz és szolgáltatásokhoz hasonló vagy az ott szereplő árukkal és szolgáltatásokkal azonos áruk és szolgáltatások jelölése érdekében került sor, és olyan kereskedelmi tevékenység keretében zajlik, amelynek célja gazdasági előny (profit) elérése.

(vö. 105–106., 111., 114. pont)

(vö. 63–67. pont)

3. A védjegyekről szóló 89/104 irányelv 5. cikke (1) bekezdése b) pontjának, valamint a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdése b) pontjának rendelkezései a védjegyjogosult védelmét először is a védjegy és a szóban forgó megjelölés áruinak és szolgáltatásainak azonossága vagy hasonlósága által okozott összetéveszthetőség fennállásától, másodszer pedig attól teszi függővé, hogy a szóban forgó megjelölés harmadik fél általi használata „gazdasági tevékenység körében” történő használatnak legyen minősíthető.

4. Csak a valamely közösségi intézménynek vagy szervnek tulajdonítható eljárás vagy magatartás adhat alapot a Közösség szerződésen kívüli felelőssége fennállásának a megállapítására. Ugyanis az állítólagos kárnak a felrótt magatartásból kellőképpen közvetlenül kell következnie, vagyis az szükséges, hogy e magatartás legyen a kár meghatározó oka. Viszont nem a Közösségre hárul a szerveinek eljárásából – mégha áttételesen is – következő összes hátrányos következmény jóvátétele.

Ami az intézmény által kitalált kifejezésnek a közösségi projekt jelölésére szolgáló olyan magáncégek általi használatát illeti, amelyek az említett projektben gazdasági tevékenységük folytán érdekeltek, a Közösség felelőssége nem állapítható meg, mivel e használat olyan választáson alapul, amelyről e vállalkozások önállóan döntöttek. Ugyanis mivel a vállalkozásoknak ismerniük kell a

Ennélfogva valamely megjelölés közösségi intézmény általi használata egy

közösségi jogot és a védjegyjogot, logikusnak tűnik annak megállapítása, hogy – a vonatkozó jogi rendelkezésekre tekintettel – felelősséggel tartoznak a piacon tanúsított magatartásukért. Ebből adódóan a vállalkozások e döntését úgy kell felfogni, mint az állítólagos kár közvetlen és meghatározó okát, mivel a Bizottság e kárhoz való esetleges hozzájárulása túlzottan áttételes ahhoz, hogy a szóban forgó vállalkozásokat terhelő felelősséget a Bizottságra lehetne hárítani.

(vö. 129–130., 132., 134–135. pont)

5. A Közösség intézményeinek olyan magatartásából származó kár esetén, amelynek jogellenessége nem bizonyított, felmerülhet a Közösség szerződésen kívüli felelőssége, amennyiben a kár bekövetkezésére, a kár és a közösségi intézmények magatartása közötti ok-okozati összefüggésre, valamint a kár rendkívüli

és különleges jellegére vonatkozó feltételek együttesen teljesülnek. Ami a gazdasági szereplők által a közösségi intézmények eljárása miatt elszenvedett károkat illeti, a kár akkor rendkívüli, ha meghaladja az adott ágazat tevékenységi körével járó gazdasági kockázat határait.

E tekintetben egy adott kifejezésnek valamely közösségi intézmény által egy projekt jelölésére történő használatával okozott kár nem tekinthető olyannak, mint amely meghaladja ugyanezen kifejezésnek a védjegyként történő használatával járó kockázatok határait, hiszen a választott név jellemzői miatt a védjegyjogosult önként tette ki magát annak a veszélynek, hogy valaki más jogszerűen – azaz az ő védjegyjogaik sérelme nélkül – használhatja ugyanezt a nevet az ilyen projekt megnevezésére.

(vö. 147–150. pont)